



Vrcholové kafičko a pivečko s bývalým předsedou KČT PhDr. Janem Stráským (vlevo) na beskydské Lysé hoře

# Život s turistikou a její historií

Text: Eva Pavlatová foto: archiv Jana Sládka

Mgr. Jan Sládek se do organizování turistických činností aktivně zapojil už v sedmnácti letech a tato zájmová činnost ho provází po celý život. Pro turistiku tedy pracuje celoživotně. Ke svým 55. narozeninám byl oceněn čestným odznakem Vojty Náprstka, v té době nejvyšším oceněním Klubu českých turistů, a při příležitosti 125. výročí KČT převzal současně nejvyšší ocenění Plaketu arch. Vratislava Pasovského.

Musím si přiznat, že už jsem senior. Narodil jsem se po válce v Horních Datyních, což je obec na okraji velké Ostravy. Tady jsme v letech 1962-1963, v době mého studia na průmyslovce ve Vítkovicích, založili při místní Tělovýchovné jednotě, s tehdejšími názvem Sokol, turistický oddíl. Jeho prvními členy se stali mí kamarádi a spolužáci. Postupem doby se samozřejmě rozrostl, nyní se jedná o odbor KČT Horní Datyně a má okolo sto třiceti členů. Kromě doby, kdy jsem byl na vojně, jsem dodnes členem výboru a převážně jsem zastával a zastávám funkci předsedy.

**Turistika vás lákala už jako dítě, nebo vás k ní přivedli rodiče, či kamarádi?**

Začátkem byly výlety s rodiči, v dorosteneckém věku následovaly výkonnostní sport – cyklistika. Podstatný je však celý „aktivní věk“. Užili jsme si všechny druhy turistiky. Pěšárnu s tehdy módními „stovkami“, cykloturistiku, lyžování s přejezdy hor. Uchopili jsme začínající akce zimního táboření. Vysokohorská turistika směřovala na Slovensko. Zůstalo málo rek v republice, které jsme nesjeli. Byl to „adrenalin“ a velké úsilí. Dnes je „adrenalin“ jinde, nové

formy, cestování jednodušší, vybavení kvalitnější a dostupnější, svět se zmenšil... Zdá se mi, že seniorům je to líto a závidí mladým dnešní možnosti.

**Jaké turistické aktivity máte nejraději?**

Výše popsané je klasický kruh života s turistikou. Rád se na místa začátků a akcí vracím, ať jsou to hřebeny, vrcholy, řeky... s programem úměrným svému věku. A doveďeme ho využití. Pohled z vrcholů do krajiny, nebo překvapivé vplutí po řece „do tlu“ město. Inu pobyt v přírodě. I posezení

s přáteli u piva a cigarety je milé. Po založení turistického oddílu nás v mládí přitahovalo putování nejenom v okolí našeho bydliště, ale i v zahraničí.

**Kam jste vyjžděli?**

Samozřejmě to byl užší okruh, než dávají dnešní možnosti. Ale i domácí příhraničí nabízí nevyčerpatelný počet možností. Osobně jsou mým oblíbeným cílem Čechy, Morava a Slezsko. Věřte, že život na to nestačí. Bojím se sepsat cíle, které jsem ještě nestačil navštívit. Říkám jim „bílá místa“ – ta se člověku škodolibě vyhýbají. A to čím dál víc. Pro výlet do Alp jsem vynechal třeba Milešovku. Pro sjezd Dunajce Úhluvu. Mohl bych pokračovat. Ale těším se!

Netoužím po zahraniční rekreační turistice. Vyměnit teplé moře a pobytový komfort za přehlížení k turistice, což se projevilo například pořádaním akce Miniškola zimního táboření, jakési přípravy pro náročnou zimní turistiku. Letos se konal její 33. ročník. Jsem rád, když po letech jako dospělí přijdu na akci se svými dětmi.

**Co považujete za největší úspěchy z té doby?**

Možná založení tradice. Mnohé akce našeho odboru KČT jsou známé, mnohaleté. Ještě jako student jsem se věnoval mládeži v turistických oddílech mládeže. V roce 1967 jsme iniciovali vznik akce, která je od té doby celoroční osou činnosti odboru, a letos budeme pořádat již její 51. ročník. Jde o zimní táboření Klondyky v Beskydech. Vlastně patří k nejstarším a zároveň nejdéle nepřetržitě pořádaným akcím KČT. A následuje i třicet ročníků pochody a cyklojízdy.

Se střídavým úspěchem předáváme jejich pořádání mladším členům. Jsou to naši potomci, nástupci. Tajně doufáme, že dovedou akce modernizovat a udržet přitažlivými. Jestli jsme je to naučili, tak se jim to podaří. Odbor nabízí ale i mnohé jiné projekty, mezi něž patří pochody, lyžařské jízdy, zimní táboření, různé cykloakce, ale i akce společenské. Pořádáme například country bál, zpívanky, na jaře stavění májky a spoustu dalších aktivit.

**Vaše povolání bylo nějak blízké turistice?**

Po ukončení střední školy, po vojné a praxi v hutích jsem po dobu čtyřiceti let pracoval na učilišti a střední škole v Ostravě – Kunčicích. Vyučoval jsem málo, ale byl jsem stále mezi žáky a studenty. Samozřejmě jsem je vedl k turistice, což se projevilo například pořádaním akce Miniškola zimního táboření, jakési přípravy pro náročnou zimní turistiku. Letos se konal její 33. ročník. Jsem rád, když po letech jako dospělí přijdu na akci se svými dětmi.

Mimo své zaměstnání jsem postupně pracoval v mnoha výborech, komisích a sekčních turistických orgánů v okrese Frýdek-Místek a Severomoravském, později Moravskoslezském kraji, zejména v oblasti lyžařské a vodní turistiky. Po znovuoživení KČT v roce 1990 jsem se snažil především připomínat historii turistiky v Beskydech. KČT v této oblasti sídlil ve Frýdku-Místku a od roku 2003, kdy jsem byl zvolen jeho místopředsedou, a také jako vedoucí Programové rady jsem se snažil vytvořit jednotlivé akceschopné sekce s novým programem. Třeba i charitativní, jako je Novoroční čtyřlístek. Přejeme si totiž, aby turistiku mohli podnikat i zdravotně postižení lidé, a tak máme radost třeba i z toho, že v roce 2013 byla v Hrabyni otevřena stezka pro vozíčkáře.

**Co je teď nového ve vaší „domovské“ oblasti?**

Úsilí posledních let směřovalo k problematice výstavby Bezručovy chaty KČT na Lysé hoře a také k vytvoření a provozu naučné stezky



Mgr. Jan Sládek na Bílém kříži v Beskydech